KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1494/2002,

annettu 21 päivänä elokuuta 2002,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden III, VII ja XI muuttamisesta naudan spongiformin enkefalopatian seurannan, tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden hävittämisen, erikseen määritellyn riskiaineksen poistamisen sekä elävien eläinten ja eläinperäisten tuotteiden tuontisääntöjen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ([1]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 270/2002 ([2]), ja erityisesti sen 23 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 999/2001 annetaan säännöt naudan spongiformin enkefalopatian (BSE) seurannasta nautaeläimissä, nautaeläinten alkioiden ja munasolujen hävittämisestä BSE-tapauksissa, nautaeläinten alkioiden ja munasolujen kaupasta sekä erikseen määritellyn riskiaineksen poistamisesta.

(2) Nautaeläinten BSE-seurantaohjelmaa muutettiin komission asetuksella (EY) N:o 1248/2001 ([3]), jossa säädettiin, että seurantaohjelmaa tarkistetaan ensimmäisten kuuden kuukauden aikana saatujen kokemusten perusteella.

(3) Vuoden 2001 jälkipuoliskolla testattiin BSE:n toteamiseksi yli viisi miljoonaa nautaeläintä, joista 457 oli positiivisia. Useimmat positiiviset tapaukset löytyivät tiloilla kuolleista eläimistä, hätäteurastetuista eläimistä sekä eläimistä, joiden teurastusta lykättiin tautiepäilyksen tai yleistilan häiriön vuoksi.

(4) Seurantaohjelman yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi on tarpeen selventää liitteessä III olevan A luvun I kohdan 2 alakohdassa niiden eläinten määritelmää, joiden teurastusta lykättiin tautiepäilyksen tai yleistilan häiriön vuoksi.

(5) Kaikki tiloilla kuolleet yli 24 kuukauden ikäiset eläimet on testattu BSE:n toteamiseksi vuoden mittaisessa tilastotutkimuksessa, joka luotiin siirtymätoimenpiteeksi asetuksella (EY) N:o 999/2001. Kaikkien tiloilla kuolleiden yli 24 kuukauden ikäisten eläinten testausta olisi jatkettava pysyvästi, jotta varmistetaan kaikkien BSE-tapausten tehokas toteaminen. Suhteettomien kustannusten välttämiseksi olisi säädettävä poikkeuksesta niiden eläinten osalta, jotka kuolevat syrjäisillä alueilla, joilla kuolleiden eläinten keräystä ei ole järjestetty.

(6) On tärkeää seurata BSE-epidemian kehittymistä eläimissä, jotka ovat syntyneet sen jälkeen, kun vahvistettu rehukielto otettiin käyttöön Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tämän vuoksi yli 30 kuukauden ikäisten nautojen teurastusjärjestelyn (OTMS) puitteissa teurastettujen ja hävitettyjen eläinten testausta olisi laajennettava niin, että se kattaisi kaikki rehukiellon jälkeen syntyneet eläimet. Positiivisten tapausten toteaminen alle 42 kuukauden ikäisistä eläimistä on kuitenkin erittäin epätodennäköistä, ja näin ollen olisi suhteetonta vaatia testaamaan sitä nuoremmat terveet eläimet, jotka on tarkoitettu hävitettäviksi poikkeusjärjestelmässä, josta säädetään naudanliha-alan poikkeuksellisista markkinatukitoimenpiteistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa 19 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 716/96 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1176/2000 ([5]).

(7) On tarpeen selventää sääntöjä, joita sovelletaan tarttuvia spongiformeja enkefalopatioita varten testattavaksi valittuihin ruhoihin tehtäviin merkintöihin.

(8) Jotta vältettäisiin pieniä märehtijöitä koskevasta seurantaohjelmasta aiheutuvat kohtuuttomat kustannukset, olisi säädettävä poikkeuksesta syrjäisillä alueilla, joilla ei ole järjestetty kuolleiden eläinten keräystä.

(9) Olisi selkeytettävä säännöksiä, jotka koskevat muiden kuin nauta-, lammas- ja vuohieläinten vapaaehtoisia seurantaohjelmia.

(10) Tieteellinen ohjauskomitea totesi nautaeläinten alkioiden turvallisuudesta 16 päivänä toukokuuta 2002 antamassaan lausunnossa, että kansainvälisen alkionsiirtojärjestön (International Embryo Transfer Society) protokolliin sisältyvien sääntöjen lisäksi ei tarvita muita toimenpiteitä. Maailman eläintautijärjestö päätti toukokuussa 2002 yleiskokouksessaan samoin tieteellisin perustein poistaa kaikki nautaeläinten alkioiden ja munasolujen kauppaa koskevat ehdot. Näin ollen olisi kumottava säännökset, jotka koskevat nautaeläinten alkioiden ja munasolujen hävittämistä BSE-tapauksissa sekä BSE:hen liittyviä nautaeläinten alkioiden ja munasolujen kauppaehtoja.

(11) On tarpeen selventää erikseen määritellyn riskiaineksen poistamista ja valvontaa koskevia sääntöjä.

([1]) EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.
([2]) EYVL L 45, 15.2.2002, s. 4.
([3]) EYVL L 173, 27.6.2001, s. 12.
([4]) EYVL L 99, 20.4.1996, s. 14.
([5]) EYVL L 131, 1.6.2000, s. 37.

(12) Tieteellinen ohjauskomitea totesi 27 päivänä kesäkuuta 2002 tiettyjen kolmansien maiden maantieteellisestä BSE-riskistä annetussa lausunnossaan, että aiemmin arvioitujen maiden lisäksi BSE:n kotoperäinen esiintyminen karjassa on erittäin epätodennäköistä Islannissa ja Vanuatulla. Tämän vuoksi Islantiin ja Vanuatuun ei pitäisi soveltaa eläviä nautaelämiä sekä naudasta, lampaasta ja vuohesta saatavia tuotteita koskevia kauppaehtoja.

(13) Asetusta (EY) N:o 999/2001 olisi näin ollen muutettava vastaavasti.

(14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteet III, VII ja XI tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä elokuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

1. Korvataan liite III seuraavasti:

"LIITE III

SEURANTAJÄRJESTELMÄ

A LUKU

I **Nautaeläinten seuranta**

1. *Yleistä*

Nautaeläinten seuranta toteutetaan liitteessä X olevan C luvun 3.1 kohdan b alakohdassa säädettyjen laboratoriotutkimusmenetelmien mukaisesti.

2. *Ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta*

2.1 Kaikki yli 24 kuukauden ikäiset nautaeläimet,

— joille on tehty neuvoston direktiivin 64/433/ETY [1] 2 artiklan n kohdassa määritelty 'erityinen hätäteurastus' tai

— jotka on teurastettu direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan VI luvun 28 kohdan c alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta eläimiä, joilla ei ole ollut taudin kliinisiä oireita ja jotka on teurastettu taudinhävittämiskampanjan puitteissa,

on testattava BSE:n esiintymisen toteamiseksi.

2.2 Kaikki yli 30 kuukauden ikäiset nautaeläimet,

— jotka on teurastettu ihmisravinnoksi tavanomaiseen tapaan tai

— jotka on teurastettu taudinhävittämiskampanjan puitteissa direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan VI luvun 28 kohdan c alakohdan mukaisesti mutta joilla ei ole ollut taudin kliinisiä oireita,

on testattava BSE:n toteamiseksi.

2.3 Edellä olevasta 2.2 kohdasta poiketen Ruotsi voi päättää tutkia ainoastaan pistokokein näytteet alueellaan syntyneistä, kasvatetuista ja teurastetuista nautaeläimistä. Otokseen on sisällyttävä vähintään 10 000 eläintä vuodessa.

3. *Muusta syystä kuin ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta*

3.1 Kaikki yli 24 kuukauden ikäiset nautaeläimet, jotka ovat kuolleet tai jotka on teurastettu, mutta joita ei ole

— teurastettu hävitettäväksi komission asetuksen (EY) N:o 716/96 [2] mukaisesti

— teurastettu epidemian, kuten suu- ja sorkkataudin, yhteydessä

— teurastettu ihmisravinnoksi,

on testattava BSE:n esiintymisen toteamiseksi.

3.2 Jäsenvaltiot voivat päättää poikkeuksesta 3.1 kohdan säännöksiin syrjäisillä alueilla, joissa eläinten tiheys on alhainen ja joilla ei ole järjestetty kuolleiden eläinten keräystä. Poikkeusta hyödyntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle ja toimitettava luettelo poikkeuksen kohteena olevista alueista. Poikkeus saa koskea enintään 10:tä prosenttia jäsenvaltion nautaeläinpopulaatiosta.

4. *Asetuksen (EY) N:o 716/96 mukaisesti hävitettäviksi ostettujen eläinten seuranta*

4.1 Kaikki eläimet, jotka on hätäteurastettu tai jotka on todettu sairaiksi *ante mortem* -tarkastuksessa, on testattava BSE:n toteamiseksi.

4.2 Kaikki 1 päivän elokuuta 1996 jälkeen syntyneet yli 42 kuukauden ikäiset eläimet on testattava BSE:n toteamiseksi.

4.3 Niiden eläinten osalta, jotka eivät sisälly 4.1 tai 4.2 kohtaan, on BSE:n toteamiseksi testattava pistokokein otos, joka kattaa vuosittain vähintään 10 000 eläintä.

[1] EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
[2] EYVL L 99, 20.4.1996, s. 14.

5. *Muiden eläinten seuranta*

Edellä 2—4 kohdassa tarkoitetun testauksen lisäksi jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti päättää testata muita nautaeläimiä alueellaan erityisesti silloin, kun eläimet ovat peräisin maasta, jossa esiintyy kotoperäistä BSE:tä, kun eläimet ovat saaneet mahdollisesti saastunutta rehua tai kun ne ovat syntyneet tai polveutuvat BSE-tartunnan saaneista naaraista.

6. *Testauksen jälkeen toteutettavat toimenpiteet*

6.1 Kun ihmisravinnoksi teurastettu eläin on valittu testattavaksi BSE:n toteamiseksi, direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa tarkoitettua terveysmerkintää ei saa laittaa kyseisen eläimen ruhoon, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.

6.2 Jäsenvaltiot voivat poiketa 6.1 kohdan säännöksistä, kun teurastamossa on käytössä virallinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että mikään tutkittujen eläinten ruhonosa, jossa on terveysmerkintä, ei lähde teurastamosta, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.

6.3 Kaikki BSE:n esiintymiseksi testatun eläimen ruhon osat, myös vuota, on pidettävä virallisessa valvonnassa, kunnes pikatestistä on saatu negatiivinen testitulos, tai hävitettävä liitteessä V olevan 3 tai 4 kohdan mukaisesti.

6.4 Kun eläimelle tehdyn pikatestin testitulos on positiivinen, kaikki kyseisen eläimen ruhon osat, myös vuota, on hävitettävä liitteessä V olevan 3 tai 4 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta B luvun III osan mukaista rekisteriä varten säilytettävää ainesta.

6.5 Kun ihmisravinnoksi teurastetulle eläimelle tehdyn pikatestin tulos on positiivinen, BSE-positiiviseksi todetun ruhon lisäksi vähintään yksi välittömästi ennen BSE-positiivista ruhoa teurastettu ruho ja vähintään kaksi välittömästi BSE-positiivisen ruhon jälkeen teurastettua ruhoa samalla teurastuslinjalla on hävitettävä 6.4 kohdan mukaisesti.

6.6 Jäsenvaltiot voivat poiketa 6.5 kohdan säännöksistä, kun teurastamossa on käytössä järjestelmä, jolla ennaltaehkäistään tartunnat ruhojen välillä.

II **Lampaiden ja vuohien seuranta**

1. *Yleistä*

Lampaiden ja vuohien seuranta toteutetaan liitteessä X olevan C luvun 3.2 kohdan b alakohdassa säädettyjen laboratoriotutkimusmenetelmien mukaisesti.

2. *Ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta*

Yli 18 kuukauden ikäiset ihmisravinnoksi teurastetut eläimet, joiden ikenistä on puhjennut yli kaksi pysyvää etuhammasta, on testattava taulukossa esitetyn otoskoon mukaisesti. Otosten on oltava edustavia kunkin alueen ja vuodenajan osalta. Otoksen valinta on suunniteltava siten, että pyritään välttämään minkä tahansa ryhmän liiallinen edustus alkuperän, lajin, iän, rodun, tuotantotyypin tai minkä tahansa muun ominaispiirteen osalta. Eläinten ikä on arvioitava hampaiston, iän mukanaan tuomien selkeiden merkkien tai muun luotettavan tiedon perusteella. Moninkertaista näytteiden ottamista samasta karjasta on vältettävä mahdollisuuksien mukaan.

Jäsenvaltio	Otoksen vuosittainen vähimmäiskoko Teurastettuja eläimiä (*)
Belgia	3 750
Tanska	3 000
Saksa	60 000
Kreikka	60 000
Espanja	60 000
Ranska	60 000
Irlanti	60 000
Italia	60 000
Luxemburg	250

Jäsenvaltio	Otoksen vuosittainen vähimmäiskoko Teurastettuja eläimiä (*)
Alankomaat	39 000
Itävalta	8 200
Portugali	22 500
Suomi	1 900
Ruotsi	5 250
Yhdistynyt kuningaskunta	60 000

(*) Otoskoko on laskettu 0,005 prosentin esiintyvyyden havaitsemiseksi teurastetuista eläimistä 95 prosentin varmuudella jäsenvaltioissa, joissa teurastetaan paljon aikuisia lampaita. Jäsenvaltioissa, joissa teurastetaan vähemmän aikuisia lampaita, otoskoko on 25 prosenttia vuonna 2000 teurastettujen teurasuuhien arvioidusta tai kirjatusta määrästä.

3. *Muusta syystä kuin ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta*

Yli 18 kuukauden ikäiset kuolleet tai teurastetut eläimet, joiden ikenistä on puhjennut yli kaksi pysyvää etuhammasta mutta joita ei ole

— teurastettu epidemian, kuten suu- ja sorkkataudin, yhteydessä,

— teurastettu ihmisravinnoksi,

on testattava taulukossa esitetyn otoskoon mukaisesti. Otosten on oltava edustavia kunkin alueen ja vuodenajan osalta. Otoksen valinta on suunniteltava siten, että pyritään välttämään minkä tahansa ryhmän liiallinen edustus alkuperän, lajin, iän, rodun, tuotantotyypin tai minkä tahansa muun ominaispiirteen osalta. Eläinten ikä on arvioitava hampaiston, iän mukanaan tuomien selkeiden merkkien tai muun luotettavan tiedon perusteella. Moninkertaista näytteiden ottamista samasta karjasta on vältettävä mahdollisuuksien mukaan.

Jäsenvaltiot voivat päättää otosta koskevasta poikkeuksesta syrjäisillä alueilla, joissa eläinten tiheys on alhainen ja joilla ei ole järjestetty kuolleiden eläinten keräystä. Poikkeusta hyödyntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle ja toimitettava luettelo poikkeuksen kohteena olevista alueista. Poikkeus saa koskea enintään 10:tä prosenttia jäsenvaltion lammas- ja vuohieläinpopulaatiosta.

Jäsenvaltio	Otoksen vuosittainen vähimmäiskoko Kuolleita eläimiä (*)
Belgia	450
Tanska	400
Saksa	6 000
Kreikka	6 000
Espanja	6 000
Ranska	6 000
Irlanti	6 000
Italia	6 000
Luxemburg	30
Alankomaat	5 000

Jäsenvaltio	Otoksen vuosittainen vähimmäiskoko Kuolleita eläimiä (*)
Itävalta	1 100
Portugali	6 000
Suomi	250
Ruotsi	800
Yhdistynyt kuningaskunta	6 000

(*) Otoskoko on laskettu 0,05 prosentin esiintyvyyden havaitsemiseksi kuolleista eläimistä 95 prosentin varmuudella jäsenvaltioissa, joissa on suuri lammaspopulaatio. Jäsenvaltioissa, joissa on pienempi lammaspopulaatio, otoskoko on 50 prosenttia kuolleiden eläinten arvioidusta määrästä (arvioitu kuolleisuus 1 prosentti).

4. *Muiden eläinten seuranta*

Edellä 2—3 kohdassa esitettyjen seurantaohjelmien lisäksi jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti harjoittaa seurantaa muiden eläinten osalta, joita ovat erityisesti

— maidontuotantoon tarkoitetut eläimet,

— maista, joissa esiintyy kotoperäistä TSE:tä, peräisin olevat eläimet,

— mahdollisesti saastunutta rehua saaneet eläimet,

— TSE-tartunnan saaneista naaraista syntyneet tai polveutuvat eläimet,

— TSE-tartunnan saaneesta karjasta peräisin olevat eläimet.

5. *Lampaiden ja vuohien testauksen jälkeen toteutettavat toimenpiteet*

5.1 Kun ihmisravinnoksi teurastettu eläin on valittu testattavaksi TSE:n toteamiseksi, direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa tarkoitettua terveysmerkintää ei saa laittaa kyseisen eläimen ruhoon, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.

5.2 Jäsenvaltiot voivat poiketa 5.1 kohdan säännöksistä, kun teurastamossa on käytössä virallinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että mikään tutkittujen eläinten ruhonosa, jossa on terveysmerkintä, ei lähde teurastamosta, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.

5.3 Kaikki testatun eläimen ruhon osat, myös vuota, on pidettävä virallisessa valvonnassa, kunnes pikatestistä on saatu negatiivinen testitulos, tai hävitettävä liitteessä V olevan 3 tai 4 kohdan mukaisesti.

5.4 Kun eläimelle tehdyn pikatestin testitulos on positiivinen, kaikki kyseisen eläimen ruhon osat, myös vuota, on hävitettävä liitteessä V olevan 3 tai 4 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta B luvun III osan mukaista rekisteriä varten säilytettävää ainesta.

6. *Genotyypin määritys*

6.1 Jokaisen TSE-positiivisen lampaan prioniproteiinin genotyyppi on määritettävä. Resistensseissä genotyypeissä (sellaisessa lampaan genotyypissä, joka koodaa alaniinin molemmissa alleeleissa kodonissa 136, arginiinin molemmissa alleeleissa kodonissa 154 ja arginiinin molemmissa alleeleissa kodonissa 171) todetuista TSE-tapauksista on ilmoitettava välittömästi komissiolle. Silloin kun se on mahdollista, tällaisten tapausten kanta on tyypitettävä. Kun tällaisten tapausten kannan tyypittäminen ei ole mahdollista, alkuperäkarjaa ja kaikkia muita karjoja, joissa eläin on ollut, on valvottava tehostetusti, jotta löydettäisiin muita TSE-tapauksia kannan tyypittämistä varten.

6.2 Niiden eläinten lisäksi, joiden genotyyppi määritellään 6.1 kohdan säännösten mukaisesti, on määriteltävä prioniproteiinin genotyyppi myös A luvun II osan 2 kohdan säännösten mukaisesti satunnaisesti valitussa aliotoksessa testatuista lampaista. Aliotoksen on edustettava vähintään yhtä prosenttia kunkin jäsenvaltion kokonaisotoksesta ja oltava vähintään 100 eläintä jäsenvaltiota kohti. Sanotusta poiketen jäsenvaltiot voivat määritellä genotyypin vastaavalta määrältä vastaavanikäisiä eläviä lampaita.

III **Muiden eläinlajien seuranta**

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa vapaaehtoisesti TSE-seurantaa muidenkin kuin nauta-, lammas- ja vuohieläinten osalta.

B LUKU

I **Jäsenvaltioiden kertomuksissa esitettävät tiedot**

1. Siirtorajoitusten alaiseksi 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen epäiltyjen tapausten lukumäärä eläinlajeittain.

2. Laboratoriotutkimuksiin 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrättyjen epäiltyjen tapausten lukumäärä eläinlajeittain sekä tutkimusten tulokset.

3. Niiden karjojen lukumäärä, joihin kuuluvien lampaiden ja vuohien epäillyistä tapauksista on ilmoitettu ja joita on tutkittu 12 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

4. Kunkin A luvun I osan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun alaryhmän arvioitu koko.

5. Niiden nautaeläinten lukumäärä, jotka A luvun I osan 2—5 kohdan mukaisesti on tutkittu kustakin alaryhmästä, otoksen valintamenetelmä ja testien tulokset.

6. Kaikkien A luvun II osan 2—3 kohdassa tarkoitettujen, otokseen valittujen alaryhmien arvioitu koko.

7. Niiden lampaiden ja vuohien sekä karjojen lukumäärä, jotka A luvun II osan 2—4 kohdan mukaisesti on tutkittu kustakin alaryhmästä, otoksen valintamenetelmä ja testien tulokset.

8. Positiivisten BSE- ja scrapie-tapausten lukumäärä, ikäjakauma ja maantieteellinen jakautuminen. Positiivisten BSE- ja scrapie-tapausten alkuperämaa, jos eri kuin kertomuksen esittävä maa. Scrapie-positiivisten karjojen lukumäärä ja maantieteellinen jakautuminen. Kunkin BSE-tapauksen syntymävuosi ja, jos mahdollista, syntymäkuukausi olisi ilmoitettava.

9. Muilla eläimillä kuin nautaeläimillä, lampailla ja vuohilla todetut positiiviset TSE-tapaukset.

10. Genotyyppi ja mahdollisuuksien mukaan rotu kaikista testatuista eläimistä kunkin A luvun II osan 6.1 ja 6.2 kohdassa tarkoitetun alaryhmän osalta.

II **Komission laatimassa yhteenvedossa esitettävät tiedot**

Yhteenveto on esitettävä taulukon muodossa, ja siinä on oltava vähintään I osassa tarkoitetut tiedot kustakin jäsenvaltiosta.

III **Rekisterit**

1. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä seuraavista tiedoista rekisteriä, joka on säilytettävä seitsemän vuoden ajan:

   — siirtorajoitusten alaiseksi 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen eläinten lukumäärä ja tyypit

   — 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kliinisten ja epidemiologisten tutkimusten lukumäärä ja tulokset

   — 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen laboratoriotutkimusten lukumäärä ja tulokset

   — A luvussa tarkoitettujen seurantaohjelmien mukaisesti otoksiin käytettyjen eläinten lukumäärä, tunnistetiedot ja alkuperä sekä mahdollisuuksien mukaan ikä, rotu ja muut esitiedot

   — lampaiden positiivisten TSE-tapausten prioniproteiinin genotyyppi.

2. Tutkimuslaboratorion on säilytettävä seitsemän vuoden ajan kaikki tutkimusasiakirjat ja erityisesti laboratoriokirjat sekä tarvittaessa parafiiniblokit ja valokuvat immunoblottauksen (Western blot) tuloksista.".

2. Muutetaan liite VII seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan a alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

"— sairaaksi todetun naaraspuolisen eläimen jälkeläiset, jotka ovat syntyneet emän kliinisten oireiden toteamisen jälkeen tai kahden vuoden sisällä sitä ennen,".

b) Poistetaan 1 kohdan a alakohdan viidennessä luetelmakohdassa sanat "alkiot tai munasolut".

c) Muutetaan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti: "Kun BSE todetaan nautaeläimessä, 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetussa tutkimuksessa kartoitettujen nautaeläinten hävittäminen.".

3. Muutetaan liite XI seuraavasti:

a) Korvataan A osan 1 kohdan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) yli 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten kallo, aivot ja silmät mukaan luettuina, risat (tonsillat), selkäranka lukuun ottamatta häntänikamia ja lannerangan nikamien ja rintanikamien poikkihaarakkeita sekä ristiluun 'siipiä' mutta mukaan lukien takajuuren hermosolmu ja selkäydin sekä kaikenikäisten nautaeläinten suolisto pohjukaissuolesta peräsuoleen ja suolilieve".

b) Korvataan A osan 5 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) teurastamoissa tai tarvittaessa muissa teurastuspaikoissa”.

c) Korvataan A osan 10 kohdan b alakohdassa tarkoitettu maaluettelo seuraavasti:

”Argentiina
Australia
Botswana
Brasilia
Chile
Costa Rica
El Salvador
Islanti
Namibia
Nicaragua
Panama
Paraguay
Singapore
Swazimaa
Uruguay
Uusi-Seelanti
Vanuatu.”.

d) Korvataan A osan 12 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) kun selkärangan poistamista ei edellytetä, selkärangan sisältävät nautaeläinten ruhot tai ruhonosat, siten kuin ne on määritelty direktiivissä 64/433/ETY, on merkittävä asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 tarkoitettuun merkintään tehtävällä sinisellä raidalla, lukuun ottamatta toimitusvaihetta loppukuluttajalle”.

e) Poistetaan B osa.

f) Korvataan D osan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohtaa ei sovelleta sellaisten nautaeläinten tuontiin, jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu yhtäjaksoisesti seuraavassa luetelluissa maissa:

Argentiina
Australia
Botswana
Brasilia
Chile
Costa Rica
El Salvador
Islanti
Namibia
Nicaragua
Panama
Paraguay
Singapore
Swazimaa
Uruguay
Uusi-Seelanti
Vanuatu.”.

g) Poistetaan D osan 4 kohta.